

LEGE

privind căutarea persoanelor dispărute

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Domeniul de aplicare

Art. 1. – (1) Prezenta lege reglementează cadrul legal privind căutarea persoanelor dispărute, ca activitate specifică de prevenire a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice, realizată în scopul găsirii acestor persoane și, după caz, prevenirii unui pericol asupra vieții, integrității corporale sau sănătății lor.

(2) Prezenta lege nu se aplică pentru:

a) identificarea, căutarea, localizarea și prinderea unei persoane date în urmărire, potrivit Codului de procedură penală, în scopul aducerii acesteia în fața organelor judiciare ori punerii în executare a anumitor hotărâri judecătorești;

b) găsirea unei persoane pentru a participa la o procedură în fața unei autorități sau pentru a-și îndeplini obligații civile.

Definirea unor termeni și expresii

Art. 2. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *persoană dispărută* – persoană a cărei locație actuală nu este cunoscută și care nu poate fi contactată de persoanele cu care, în mod obișnuit, ține legătura;

b) *membru de familie* – soțul/soția, persoana care conviețuiește cu persoana dispărută și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în linie dreaptă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea persoanei dispărute;

c) *reprezentant legal al minorului* – părintele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de minor, inclusiv persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *locul dispariției* – locul în care persoana dispărută a fost văzută ultima dată sau despre care există informații că a fost prezentă;

e) *data dispariției* – data calendaristică și, atunci când este posibil, ora sau intervalul de timp în care persoana dispărută a fost văzută ultima dată sau în care există informații că a fost prezentă;

f) *data confirmării dispariției* – data calendaristică la care, pe baza datelor și informațiilor deținute, procurorul sau organul de poliție competent confirmă dispariția persoanei;

g) *organ de poliție competent* - organul de poliție ce are în lucru dosarul dispariției;

h) *organe de ordine publică* – personal al Poliției Române, Jandarmeriei Române, Poliției de Frontieră Române și Poliției locale cu atribuții în domeniul ordinii publice;

i) *mediu ostil* - mediu care, prin caracteristicile sale, este nefavorabil vieții sau este greu accesibil, precum o zonă muntoasă, mare, curs de apă, peșteră, galerie minieră, tuneluri și alte asemenea;

j) *găsirea persoanei dispărute* – obținerea unor date și informații certe cu privire la locația actuală a unei persoane considerate ca fiind dispărută;

k) *minor răpit* – minorul cu privire la care autoritățile competente dețin date și informații din care reiese suspiciunea rezonabilă că acesta este victima infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal;

l) *persoană parteneră* - persoana juridică ce și-a exprimat adeziunea la mecanismul ”Alertă răpire copil”.

Persoane dispărute aflate într-o situație de vulnerabilitate

Art. 3. – (1) În înțelesul prezentei legi, este considerat(ă) că se află într-o situație de vulnerabilitate:

a) persoana cu privire la care există date și informații că este victima unor infracțiuni contra vieții, de lipsire de libertate în mod ilegal, de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile sau a unei infracțiuni contra libertății și integrității sexuale;

b) minorul, indiferent de vârstă, cu privire la care există date și informații că se află în compania unor persoane care îi pot pune în pericol integritatea corporală, sănătatea sau viața;

c) minorul care, la data dispariției, nu a împlinit vârsta de 14 ani;

d) persoana cu privire la care există date și informații că se află în mediu ostil;

e) persoana cunoscută cu un comportament suicidal sau cea cu privire la care există date și informații că planifică să se sinucidă;

f) persoana cu o boală psihică, dizabilitate intelectuală ori handicap fizic grav, precum și cea care suferă de tulburări medicale privind orientarea temporo-spațială;

g) persoana care, la data dispariției, urma un tratament medical a cărui întrerupere îi pune în pericol integritatea corporală, sănătatea sau viața;

h) persoana pusă sub interdicție judecătorească, potrivit art. 164 din Codul civil.

(2) În raport de circumstanțele particulare ale persoanei dispărute, în special a comportamentului său obișnuit, ori ale contextului dispariției, pot fi considerate ca fiind într-o situație de vulnerabilitate și alte persoane dispărute decât cele aflate într-una din categoriile prevăzute la alin. (1).

Autorități competente

Art. 4. – (1) Autoritatea competentă privind căutarea persoanelor dispărute este Poliția Română.

(2) Activitatea de căutare a unei persoane dispărute, desfășurată de organele de poliție, este supravegheată de procurori anume desemnați din cadrul parchetului de pe lângă tribunalul în a cărui circumscripție se află organul de poliție competent.

(3) Dacă persoana dispărută este victimă a unei infracțiuni ce are legătură cu dispariția sa, iar cu privire la acest aspect a fost constituit un dosar penal, activitatea de căutare a persoanei dispărute se realizează potrivit prevederilor prezentei legi, sub supravegherea procurorului care efectuează sau supraveghează activitatea de urmărire penală.

(4) Atunci când persoana dispărută se află în mediu ostil, desfășurarea și coordonarea acțiunilor pentru căutarea și salvarea acesteia în acel mediu se asigură de către autoritățile responsabile, potrivit rolului stabilit acestora prin reglementările privind managementul tipurilor de risc.

Protecția datelor cu caracter personal

Art. 5. – (1) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei legi constituie prelucrări efectuate în scopul prevenirii infracțiunilor, precum și realizării activităților de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice. Prelucrările se efectuează cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii,

descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date.

(2) Datele colectate în temeiul prezentei legi nu pot fi prelucrate în alte scopuri, cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege și numai dacă sunt asigurate garanțiile necesare pentru protejarea drepturilor persoanelor vizate.

CAPITOLUL II

Cadrul organizatoric

Secțiunea 1 – Structuri specializate și pregătirea personalului acestora

Structuri specializate

Art. 6. – (1) Poliția Română își constituie, în condițiile legii, structuri specializate pentru căutarea persoanelor dispărute.

(2) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române se constituie o unitate centrală pentru coordonarea și sprijinirea activității de căutare a persoanelor dispărute, denumită în continuare *Unitatea centrală persoane dispărute*.

(3) La nivelul inspectoratelor județene de poliție, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, se constituie structuri specializate pentru căutarea persoanelor dispărute.

(4) La nivelul polițiilor municipale și orașenești se desemnează polițiști cu atribuții de gestionare a cazurilor privind persoanele dispărute.

Unitatea centrală persoane dispărute

Art. 7. – (1) În structura organizatorică a Unității centrale persoane dispărute se prevăd inclusiv posturi ce urmează a fi încadrate cu psihologi și sociologi.

(2) Unitatea centrală persoane dispărute îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) elaborează ghiduri și manuale de bune practici privind procedura de căutare a persoanelor dispărute, destinate a fi utilizate în activitatea specifică;

b) elaborează recomandări pentru populație cu privire la modul de comportare în cazul constatării dispariției unei persoane;

c) elaborează formulare standardizate destinate a fi utilizate în activitatea Dispeceratului de urgență "Dispariție minor", precum și în procedura de căutare a persoanelor dispărute;

d) administrează baza de date "Persoane dispărute";

e) preia spre studiu, cu acordul procurorului competent, dosare ale dispariției și formulează recomandări cu privire la soluționarea acestora;

f) asigură consultanță de specialitate grupului de coordonare central, precum și grupurilor de coordonare teritoriale;

g) desfășoară activități de îndrumare, sprijin și control la nivelul unităților teritoriale de poliție sesizate cu dispariția unor persoane;

h) desfășoară activități de cooperare cu structuri similare din străinătate.

Specializarea personalului

Art. 8. – Poliția Română asigură pregătirea și specializarea personalului care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, instrumentează dosarul dispariției și stabilește legături directe cu membrii de familie ai persoanei dispărute.

Secțiunea a 2 – a – Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor”

Constituirea Dispeceratului de urgență ”Dispariție minor”

Art. 9. – (1) Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor” se constituie în scopul preluării apelurilor de urgență cu privire la dispariția minorilor, primite prin numărul de apel unic “112”, și declanșării cu celeritate a procedurilor de căutare, potrivit prezentei legi.

(2) Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor” se constituie în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) Inspectoratul General al Poliției Române centralizează, stochează și pune la dispoziția autorităților abilitate datele privind apelurile primite, în condițiile legii.

Cooperarea cu alte autorități

Art. 10. - (1) Inspectoratul General al Poliției Române și Serviciul de Telecomunicații Speciale cooperează în vederea preluării prin Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor” a unor apeluri în limbile minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, a unor apeluri de la persoane cu dizabilități prin intermediul terminalelor telematice utilizate în rețelele publice, precum și preluării unor mesaje asociate unui apel de urgență din rețelele publice de telefonie mobilă, de la utilizatorii cu dizabilități de auz și/sau vorbire.

(2) Inspectoratul General al Poliției Române și Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe cooperează în vederea soluționării cazurilor privind disparițiile minorilor cetățeni români în străinătate sau al sesizărilor formulate de către persoane aflate în străinătate cu privire la dispariția unui minor pe teritoriul României.

(3) Modalitatea de cooperare potrivit alin. (1) și (2) se stabilește prin protocoale.

Gestionarea apelurilor

Art. 11. – (1) Operatorii Dispeceratului de urgență ”Dispariție minor” solicită persoanei care sesizează dispariția minorului următoarele date și informații:

a) numele și prenumele acesteia, data și locul nașterii, codul numeric personal, domiciliul și adresa unde locuiește efectiv, precum și datele de contact;

b) datele prevăzute la lit. a) referitoare la minorul considerat persoană dispărută, cunoscute de către aceasta;

c) informații privind gradul de rudenie, afinitate sau relația cu minorul considerat persoană dispărută;

d) data dispariției, precum și date și informații privind circumstanțele în care s-a produs dispariția;

e) date și informații referitoare la descrierea minorului considerat persoană dispărută;

f) acordul privind localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice a minorului considerat persoană dispărută, precum și datele de identificare ale mijloacelor tehnice avute de minor asupra sa, la data dispariției, atunci când persoana care realizează apelul este reprezentantul legal al minorului.

(2) În raport de circumstanțele cazului și de mijloacele de comunicare disponibile, operatorul sistemului poate solicita apelantului să transmită fotografiile recente și relevante ale minorului considerat persoană dispărută, imagini ale unor documente, precum și cât mai multe dintre datele prevăzute la art. 24.

(3) Operatorii Dispeceratului de urgență "Dispariție minor" au dreptul, fără o notificare prealabilă a apelantului, de a verifica identitatea și datele de localizare ale acestuia, precum și datele de identitate ale minorului considerat persoană dispărută.

(4) Comunicările efectuate prin Dispeceratul de urgență "Dispariție minor" se înregistrează, fără acordul apelantului și fără informarea acestuia.

(5) Sesizarea primită și datele colectate potrivit alin. (1) și (2) se consemnează de către operatorii Dispeceratului de urgență "Dispariție minor" în formulare standardizate.

Sesizarea autorităților competente

Art. 12. – (1) Sesizarea privind dispariția unui minor primită prin intermediul Dispeceratului de urgență "Dispariție minor", precum și datele colectate se transmit de îndată organului de poliție competent potrivit art. 18, prin intermediul centrului operațional al inspectoratului județean de poliție, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

(2) Organul de poliție competent ia legătura, de îndată, cu persoana care a sesizat dispariția în vederea realizării activităților complementare primirii sesizării prevăzute la art.20.

Secțiunea a 3 – a – Comunicarea publică prin intermediul internetului

Conținutul paginii de internet

Art. 13. – Inspectoratul General al Poliției Române publică pe pagina proprie de internet:

- a) secțiunea publică a semnalărilor privind persoane dispărute, persoane cu identitate necunoscută și cadavre cu identitate necunoscută.
- b) recomandări pentru populație cu privire la modul de comportare în cazul unei dispariții;
- c) secțiunea privind sesizarea on-line a dispariției unei persoane;
- d) lista persoanelor partenere;
- e) datele de contact ale instituțiilor publice, furnizorilor de servicii sociale acreditați și organizațiilor neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență pentru familia persoanei dispărute;
- f) informări privind drepturile familiei dispărutului.

Înregistrarea pe pagina de internet

Art. 14. - (1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale comunică Inspectoratului General al Poliției Române datele de contact ale instituțiilor publice și furnizorilor de servicii sociale acreditați, publici sau privați, care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență pentru familia persoanei dispărute, precum și tipul de asistență oferit, în scopul publicării pe pagina proprie de internet.

(2) Publicarea datelor de contact ale organizațiilor neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență pentru familia persoanei dispărute se face la solicitarea reprezentanților acestor organizații.

CAPITOLUL III

Sesizarea dispariției unei persoane și declanșarea procedurilor de căutare

Secțiunea 1 – Sesizarea dispariției unei persoane

Sesizarea dispariției

Art. 15. – (1) Dispariția unei persoane poate fi sesizată autorităților competente de către orice persoană.

(2) Sesizarea se realizează în orice modalitate ce permite identificarea persoanei care a formulat-o și a persoanei dispărute.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 4 alin.(1)-(3) se pot sesiza și din oficiu, prin întocmirea unui proces-verbal, cu privire la dispariția unei persoane aflată în situație de vulnerabilitate.

Sesizarea dispariției unui minor

Art. 16. – În situația sesizării dispariției unui minor prin apelarea numărului unic pentru apeluri de urgență “112”, apelul se redirecționează către Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor”.

Sesizarea dispariției unei persoane aflată într-un mediu ostil

Art. 17. – (1) Sesizarea dispariției unei persoane aflată într-un mediu ostil se adresează autorităților responsabile cu căutarea și salvarea persoanelor aflate în astfel de medii, potrivit rolului stabilit acestora prin reglementările privind managementul tipurilor de risc.

(2) În cazul în care sesizarea este adresată organelor de poliție sau unei alte autorități decât cea prevăzută la alin. (1), acesta se remite, de îndată, autorităților responsabile cu căutarea și salvarea persoanelor dispărute aflate într-un mediu ostil.

(3) La solicitare sau din oficiu, organul de poliție competent desfășoară activitățile prevăzute de prezenta lege pentru obținerea și punerea la dispoziția autorității responsabile a unor date și informații necesare localizării cât mai exacte a persoanei în cauză.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) sau dacă persoana dispărută nu a fost găsită în termen de 5 zile de la data dispariției, organul de poliție competent întocmește dosarul dispariției.

Competența organelor de poliție

Art. 18. – (1) Sesizările privind dispariția unei persoane se adresează organelor de poliție pe raza cărora se află locul dispariției.

(2) Atunci când locul dispariției nu este cunoscut sau când acesta este în străinătate, competența este determinată, în ordine, de: locuința efectivă a persoanei dispărute, ultima reședință sau domiciliul acesteia.

(3) Sesizările privind dispariția unei persoane adresate altor organe de poliție sau instituții publice se remit, de îndată, organelor de poliție competente potrivit alin. (1) sau (2).

(4) Prin excepție de la alin. (3), în cazul în care persoana dispărută este victimă a unei infracțiuni ce are legătură cu dispariția sa, sesizarea privind dispariția urmează cursul sesizării privind săvârșirea infracțiunii, potrivit Codului de procedură penală.

(5) În raport de circumstanțele cazului și în scopul bunei desfășurări a activității de căutare, din oficiu sau la sesizarea organelor de poliție, procurorul competent potrivit art. 4 poate dispune transferarea dosarului dispariției către un alt organ de poliție.

Preluarea sesizării

Art. 19. – (1) Orice sesizare privind dispariția unei persoane se preia de către organele de poliție cu celeritate.

(2) Organul de poliție solicită persoanei care depune sesizarea următoarele:

a) numele și prenumele acesteia, data și locul nașterii, codul numeric personal, domiciliul și adresa unde locuiește efectiv, precum și datele de contact;

b) datele prevăzute la lit. a) referitoare la persoana considerată dispărută, cunoscute de către aceasta;

c) informații privind gradul de rudenie, afinitate sau relația cu persoana considerată dispărută;

d) data dispariției, precum și date și informații privind circumstanțele în care s-a produs dispariția;

e) informații care să justifice încadrarea persoanei dispărute în categoria celor aflate într-o situație de vulnerabilitate;

f) datele și informațiile prevăzute la art. 24, cunoscute de către aceasta;

g) orice alte date și informații pe care le deține și pe care le apreciază utile cauzei.

(3) Sesizarea dispariției, precum și comunicarea datelor se consemnează în scris de către persoana care o depune sau, cu acordul acesteia, de către organul de poliție. Pentru consemnarea declarației pot fi utilizate formulare tipizate puse la dispoziție de către organul de poliție.

(4) În situația în care există mijloace tehnice, declarația persoanei care depune sesizarea poate fi înregistrată cu mijloace tehnice audio sau audiovideo, cu acordul acesteia.

(5) La solicitare, persoana poate primi o copie a sesizării formulate.

(6) Atunci când este formulată telefonic, în alt mod decât prin numărul de apel unic de urgență “112”, preluarea sesizării de către organele de poliție se face prin completarea în mod corespunzător, de către destinatarul apelului telefonic, a unor formulare tipizate destinate acestui scop sau prin întocmirea unor procese verbale.

(7) Dacă există mijloace tehnice, comunicările efectuate prin telefon potrivit alin. (6) sunt înregistrate, fără acordul persoanelor. În acest caz, destinatarul apelului telefonic are obligația de a informa apelantul cu privire la înregistrarea comunicării.

Activități complementare primirii sesizării

Art. 20. – (1) Organul de poliție poate solicita persoanei care formulează sesizarea:

a) punerea la dispoziția sa a unor fotografii și/sau imagini video recente și relevante, a unor bunuri, obiecte și înscrisuri utilizate de persoana dispărută, utile procesului de căutare a persoanei dispărute;

b) acordul privind efectuarea în domiciliul său, reședința sau locul unde locuiește efectiv a unei cercetări criminalistice;

c) acordul privind localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice a persoanei dispărute, în cazul în care aceasta este minoră sau pusă sub interdicție judecătorească, iar persoana care formulează sesizarea este reprezentantul legal.

(2) Cu privire la rezultatul activităților prevăzute la alin.(1) se face mențiune în documentul prevăzut la art. 19 alin. (3) sau într-un proces-verbal încheiat în acest scop.

Secțiunea a 2-a - Declanșarea procedurilor de căutare

Verificări preliminare

Art. 21. – (1) După primirea sesizării privind dispariția unei persoane, organele de poliție efectuează primele verificări în vederea:

- a) confirmării dispariției;
- b) informații care să justifice încadrarea persoanei dispărute în categoria celor aflate într-o situație de vulnerabilitate.

(2) Verificările realizate potrivit alin. (1) constau în coroborarea datelor și informațiilor comunicate de persoana care a sesizat dispariția cu cele obținute de către organele de poliție prin consultarea:

a) Registrului național de evidență a persoanelor, Registrului național de evidență a pașapoartelor simple, precum și a Registrului național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate;

b) bazelor de date privind evidența cazierului judiciar, evidența persoanelor date în urmărire, a persoanelor private de libertate aflate în executarea unor pedepse sau a unor măsuri privative de libertate, precum și a bazelor de date privind persoanele ce fac obiectul unor pedepse, măsuri educative sau alte măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal;

c) bazelor de date ale poliției constituite în scopul prevenirii infracțiunilor, precum și realizării activităților de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice.

(3) Atunci când primele verificări nu sunt de natură să infirme dispariția ori să permită stabilirea situației de vulnerabilitate a persoanei dispărute, organele de poliție desfășoară activități suplimentare de verificare, după caz, la:

- a) locul dispariției;
- b) domiciliul, reședința sau imobilul unde locuiește efectiv persoana considerată dispărută ori la locul unde aceasta își desfășoară în mod obișnuit activitatea.

(4) În vederea încadrării în categoria persoană dispărută aflată într-o situație de vulnerabilitate, organele de poliție pot solicita sprijin Unității centrale persoane dispărute.

Confirmarea dispariției și încadrarea într-o situație de vulnerabilitate

Art. 22 - (1) Dacă potrivit datelor și informațiilor obținute din verificările preliminare există suspiciunea rezonabilă că persoana este dispărută și, după caz, se află într-o situație de vulnerabilitate, organele de poliție procedează la declanșarea procedurii de căutare.

(2) Cu privire la confirmarea dispariției și, după caz, încadrarea în categoria persoană dispărută aflată într-o situație de vulnerabilitate, organul de poliție întocmește un proces-verbal.

(3) Procurorul competent, din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane, se poate pronunța oricând cu privire la confirmarea dispariției sau încadrarea persoanei dispărute într-o situație de vulnerabilitate, decizia acestuia fiind obligatorie pentru organele de poliție.

CAPITOLUL IV

Metode și mijloace de căutare a unei persoane dispărute

Secțiunea 1 – Dispoziții comune

Tipuri de activități

Art. 23. - (1) În vederea găsirii unei persoane dispărute, pot fi desfășurate, în condițiile prezentei legi, următoarele tipuri de activități:

- a) activității investigative și de cercetare pentru obținerea de date și informații;
- b) căutarea persoanei în teren;
- c) utilizarea unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute;
- d) declanșarea mecanismului "Alertă răpire copil";

e) activități de cooperare polițienească internațională.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se desfășoară în raport de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, evaluate de către organele de poliție competente în baza datelor și informațiilor deținute.

(3) În cazul în care persoana dispărută nu este încadrată ca fiind într-o situație de vulnerabilitate, organele de poliție procedează la căutarea acesteia prin introducerea de semnalări și verificări în baze de date, potrivit art. 25, respectiv prin desfășurarea unor activități investigative în teren, potrivit art. 26.

(4) Atunci când persoana dispărută este încadrată ca fiind într-o situație de vulnerabilitate, organele de poliție au obligația de a declanșa, de îndată, procedurile de căutare a acesteia.

Categoriile de date și informații necesare găsirii persoanei dispărute

Art. 24. – (1) Organele de poliție sesizate cu dispariția unei persoane au dreptul de a prelucra datele rezultate din utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute de prezenta lege, precum și date referitoare la:

a) *identitatea persoanei dispărute*: numele și prenumele, numele anterioare, orice pseudonime, codul numeric personal, data și locul nașterii, sexul, numele și prenumele părinților, cetățenia, fotografiile, imagini faciale cu date biometrice, date dactiloscopice și profilul ADN;

b) *locuința persoanei dispărute*: adresa de domiciliu, reședință și, după caz, adresa imobilului unde locuiește efectiv;

c) *documentele utilizate de persoana dispărută sau avute asupra sa la data dispariției*: seria și numărul actului de identitate, a documentelor de trecere a frontierei de stat, a permisului de conducere ori a unor documente de acces sau de plată electronică;

d) *descrierea persoanei dispărute*: semnele fizice particulare, obiective și inalterabile, îmbrăcămintea la data dispariției, bunurile și bagajele, concordanța între aspectul persoanei și vârsta acesteia;

e) *mijloacele de transport utilizate de persoana dispărută*: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare, elemente de caroserie distinctive și fotografia;

f) *mijloacele de comunicații sau de tehnologia informației utilizate de persoana dispărută*: tip, număr de telefon, codul IMEI sau alt identificator;

g) *starea de sănătate a persoanei dispărute*: boli, infirmități, informații privind consumul de alcool, droguri sau alte substanțe stupefiante;

h) *comportamentul obișnuit al persoanei dispărute*: temperamentul, caracterul, aptitudinile speciale, locuri frecventate, atitudinea față de normele legale, probleme familiale sau de serviciu, tendințe suicidale, comportamentul acesteia în caz de răpire, cunoașterea datelor de contact ale reprezentanților legali, limba cunoscută, alimentația preferată, traseul obișnuit de deplasare și obiceiuri de călătorie;

i) *comportamentul diferit al persoanei înaintea dispariției*: dispute sau dezacorduri cu familia sau cercul de cunoscuți, consumul anumitor alimente sau băuturi, participarea la anumite evenimente;

j) *dispariții anterioare*: dacă acestea au fost sesizate sau nu organelor de poliție, frecvența acestora, locurile în care s-a deplasat în aceste situații;

k) *contextul dispariției*: data și locul dispariției, descrierea locului dispariției, starea meteo, posibilitățile de transport existente la data și în locul dispariției;

l) *date privind posibili martori*: persoanele care însoțeau persoana dispărută sau cu care aceasta a avut contact în ultima perioadă, persoanele în compania cărora s-ar putea afla, precum și persoane din anturajul acesteia;

m) *verificări efectuate anterior*: informații privind verificările efectuate, anterior sesizării organelor de poliție, de către persoana care reclamă dispariția sau alte persoane, precum și rezultatul acestora.

(2) În situația în care sunt relevante în cauză, organele de poliție pot prelucra și date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice, apartenența la sindicate, precum și date privind viața sexuală sau orientarea sexuală a persoanei dispărute.

Secțiunea a 2-a - Activități investigative și de cercetare pentru obținerea de date și informații

Introducerea de semnalări în baze de date

Art. 25. – (1) Organele de poliție sesizate cu dispariția unei persoane implementează semnalări cu privire la aceasta în baza de date privind persoane dispărute și, după caz, în bazele de date prevăzute la art. 72.

(2) Semnalarea privind persoana dispărută se comunică Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date pentru a fi introdusă în Registrul național de evidență a persoanelor.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (1) și (2) se declanșează:

- a) de îndată, în cazul persoanei dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate;
- b) în termen de maximum 24 de ore de la data confirmării dispariției, în cazul persoanei dispărute ce nu se află într-o situație de vulnerabilitate.

Activități investigative în teren

Art. 26. – (1) Organele de poliție sesizate cu dispariția unei persoane au obligația de a efectua activități investigative în teren:

a) la domiciliul, reședința sau imobilul unde locuiește efectiv persoana dispărută ori la locul unde aceasta își desfășoară în mod obișnuit activitatea;

b) la unitățile de primire a urgențelor, compartimentele de primire a urgențelor, unitățile medicale, centrele care asigură deținerea, custodierea sau internarea unor persoane sau alte asemenea unități, aflate pe raza localității unde a avut loc dispariția și, după caz, a celor limitrofe.

(2) Atunci când în urma activităților prevăzute la alin. (1) sunt obținute date și informații de interes operativ, organele de poliție continuă și extind verificările în vederea exploatării acestora.

(3) Activitățile investigative în teren se declanșează:

- a) de îndată, în cazul persoanei dispărute aflate în situație de vulnerabilitate;
- b) în termen de maximum 48 de ore de la data confirmării dispariției, în cazul persoanei dispărute ce nu se află în situație de vulnerabilitate.

Solicitarea și valorificarea sprijinului populației

Art. 27. – (1) În scopul obținerii sprijinului populației pentru găsirea persoanelor dispărute, organele de poliție au dreptul de a face publice informațiile prevăzute în secțiunea publică a bazei de date privind persoane dispărute prin următoarele mijloace:

- a) site-ul propriu de internet sau alte forme de comunicare on-line;
- b) mass-media centrală și locală, audio-video sau scrisă;
- c) campanii de informare;
- d) diseminarea către persoanele partenere.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se desfășoară:

- a) fără acord, în cazul persoanei dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate;
- b) cu acordul unui membru al familiei sau cu acordul procurorului, în cazul persoanei dispărute ce nu se află în situație de vulnerabilitate.

(3) Informațiile furnizate de populație se pun de îndată la dispoziția procurorului sau organului de poliție competent.

(4) La cererea procurorului sau a organului de poliție competent, organele de ordine publică efectuează, în termenul solicitat, verificări pe raza de competență cu privire la informațiile primite. Rezultatul verificărilor se consemnează într-un proces-verbal care se comunică solicitanților.

Dreptul organelor de poliție de a obține date și informații de la persoane sau din surse accesibile publicului

Art. 28. - (1) Organele de poliție au dreptul de a solicita oricărei persoane comunicarea unor date și informații necesare găsirii persoanei dispărute, precum și de a colecta astfel de date din surse accesibile publicului.

(2) Cu excepția cazurilor în care le este interzis prin lege, persoanele solicitate de organele de poliție pentru a da relații cu privire la dispariția unei persoane au obligația de a comunica datele și informațiile pe care le dețin în legătură cu aceasta.

Consultarea și ridicarea de obiecte și înscrisuri

Art. 29. - (1) Organele de poliție au dreptul de a solicita oricărei persoane fizice sau juridice să prezinte sau să predea un obiect sau înscris atunci când sunt temeuri a se crede că acesta poate servi la găsirea persoanei dispărute.

(2) Cu excepția situației în care sunt necesare cauzei în continuare, după examinare și, dacă este cazul, după colectarea datelor și informațiilor necesare, obiectele și înscrisurile se restituie persoanelor în posesia cărora se află.

(3) Organele de poliție emit o dovadă cu privire la ridicarea unor obiecte sau înscrisuri.

(4) În condițiile alin. (1), organele de poliție pot solicita:

a) oricărei persoane fizice sau juridice de pe teritoriul României, să comunice anumite date informatice aflate în posesia sau sub controlul său, care sunt stocate într-un sistem informatic ori pe un suport de stocare a datelor informatice, inclusiv imaginile surprinse de camerele video de supraveghere;

b) oricărui furnizor de rețele publice de comunicații electronice sau furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, să comunice anumite date referitoare la abonați, utilizatori și la serviciile prestate, aflate în posesia sau sub controlul său, altele decât conținutul comunicațiilor și decât cele de trafic și de localizare.

(5) Dacă obiectul sau înscrisul cerut nu este predat de bunăvoie, procurorul sau organul de poliție competent, poate dispune, prin ordonanță, ridicarea silită.

(6) Prevederile art. 170 alin. (2¹) – (2⁵) și ale art. 171 alin. (3) – (5) din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Cercetarea criminalistică

Art. 30. – (1) Cercetarea criminalistică a locului dispariției sau în domiciliul, reședința sau sediul unor persoane se realizează de către polițiști specializați din cadrul Poliției Române, atunci când activitatea ar putea conduce la descoperirea unor date și informații de natură să contribuie la găsirea persoanei dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate.

(2) Organele de poliție au dreptul de a restricționa temporar accesul în locurile prevăzute la alin. (1), în vederea efectuării cercetării criminalistice și, după caz, utilizării animalelor de serviciu specializate în găsirea persoanelor.

(3) În situația în care este necesar ca cercetarea criminalistică să se realizeze în domiciliul, reședința sau sediul unor persoane, activitatea se poate realiza:

a) cu acordul scris al acestor persoane fizice ori a reprezentantului legal al persoanei juridice, ori

b) în baza autorizației emisă de instanța competentă sau, după caz, de către procuror, potrivit prezentei legi.

(4) În cazul dispărutului minor sau a persoanei pusă sub interdicție judecătorească, acordul cu privire la efectuarea cercetării criminalistice în domiciliul sau reședința persoanei dispărute se exprimă de către reprezentantul legal al acesteia.

(5) Cercetarea criminalistică, prelevarea și prelucrarea urmelor ridicate se realizează utilizând procedeele de lucru și infrastructura existente la nivelul Poliției Române, specifice activităților de cercetare a locului faptei în cauze penale.

Efectuarea unor expertize sau constatări

Art. 31. – (1) În vederea lămuririi unor fapte sau împrejurări ale dispariției, procurorul sau organul de poliție competent poate dispune, prin ordonanță motivată, efectuarea unor expertize sau constatări.

(2) Autopsia medico-legală și, după caz, exhumarea se realizează în scopul identificării cadavrului, atunci când sunt date și indicii că acesta ar putea aparține unei persoane dispărute.

(3) Prevederile art. 172 – 181, art. 185 și art. 186 din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător. Organele de poliție care dispun efectuarea expertizei sau a constatării au aceleași drepturi și obligații ca și cele prevăzute de Codul de procedură penală pentru organele de urmărire penală.

Secțiunea a 3-a – Căutarea persoanei în teren

Activități de căutare în teren

Art. 32. – Căutarea persoanei dispărute în teren se realizează:

a) în cadrul activităților curente realizate de către organele de ordine publică;

b) prin căutarea sistematică.

Activități de căutare desfășurate de către organele de ordine publică

Art. 33. – (1) Efectivele angrenate în activitățile de ordine publică aparținând Poliției Române și, după caz, Jandarmeriei Române, Poliției de Frontieră Române și structurilor de Poliție locală, pe lângă executarea sarcinilor curente de serviciu, au obligația de a căuta pe raza de competență persoana dispărută.

(2) La solicitarea organelor prevăzute la alin. (1), personalul cu atribuții de pază are obligația de a desfășura pe raza obiectivului păzit activități de căutare a persoanei dispărute.

Disponerea activității de căutare sistematică în teren

Art. 34. – (1) Căutarea sistematică în teren presupune efectuarea în sistem integrat, cu resurse sporite și pe o perioadă de timp determinată, a unor activități de căutare a persoanei dispărute.

(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se dispun de către șeful inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, la propunerea organului de poliție care are în lucru dosarul dispariției, sau din dispoziția procurorului competent, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) persoana dispărută se află într-o situație de vulnerabilitate;

b) potrivit datelor și informațiilor deținute, există posibilitatea ca persoana dispărută să se afle într-un areal determinat;

c) raportat la circumstanțele concrete ale cazului, căutarea sistematică în teren ar putea conduce la găsirea persoanei dispărute.

(3) Căutarea – salvarea unei persoane dispărute aflată într-un mediu ostil se realizează potrivit procedurilor aplicabile în astfel de situații. În acest caz, activitatea de căutare sistematică în teren potrivit prezentei legi se va efectua atunci când, din datele și informațiile deținute, există posibilitatea ca persoana dispărută să se afle în afara zonei de căutare a autorităților responsabile cu căutarea – salvarea în astfel de medii.

Coordonarea activității de căutare sistematică

Art. 35. - (1) Coordonarea activității de căutare sistematică în teren se asigură de către grupul de coordonare teritorial și, după caz, grupul de coordonare central.

(2) *Grupul de coordonare teritorial* se constituie la nivelul inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, pe raza căruia urmează a fi derulate procedurile de căutare sistematică în teren. Grupul de coordonare teritorial este condus de un adjunct al șefului inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

(3) În cazul în care activitatea de căutare sistematică în teren se realizează pe raza teritorială a mai multor județe, sau a unui județ și a municipiului București, grupurile de coordonare teritorială constituite potrivit alin. (2) sunt coordonate de un polițist desemnat de inspectorul general al Poliției Române.

(4) *Grupul de coordonare central* se constituie la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române, atunci când a fost declanșat mecanismul "Alertă răpire copil". Grupul de coordonare central este condus de un adjunct al inspectorului general al Poliției Române.

(5) Grupurile de coordonare au în componență personal cu funcții de conducere din cadrul unităților competente ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și, după caz, Poliției de Frontieră Române. Din componența grupului de coordonare central pot face parte și reprezentanți ai altor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne sau ai altor instituții publice.

(6) Grupurile de coordonare exercită atribuții privind coordonarea activității de căutare a persoanelor dispărute precum și alocarea resurselor necesare, în vederea asigurării unui răspuns integrat al autorităților implicate.

(7) Regulamentul privind organizarea și funcționarea grupurilor de coordonare, componența acestora, precum și modalitatea de colaborare cu procurorul competent se aprobă prin ordin comun al ministrului afacerilor interne și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Desfășurarea activității de căutare sistematică în teren

Art. 36. – (1) În cadrul activității de căutare sistematică în teren, personalul Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Poliției de Frontieră Române și al Poliției Locale are dreptul de a efectua, potrivit legii, verificări în imobile, spații închise sau deschise, vehicule ori alte asemenea locuri în care ar putea fi persoana dispărută aflată într-o situație de vulnerabilitate sau cadavrul acesteia.

(2) La solicitarea grupurilor de coordonare, Poliția Română, Jandarmeria Română, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, precum și, după caz, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul General pentru Aviație și Poliția Locală au obligația de a alocă resursele umane și logistice disponibile, în vederea derulării, cu operativitate și eficiență, a procedurilor de căutare sistematică în teren.

(3) Personalul avut la dispoziție se organizează în echipe de căutare. Instruirea, conducerea și coordonarea în teren a echipelor de căutare se asigură de către persoanele desemnate în acest sens de către conducătorul grupului de coordonare teritorial, denumite în continuare șefi ai echipelor de căutare.

(4) Atunci când condițiile de mediu permit, în activitatea de căutare pot fi folosite animale de serviciu specializate în găsirea persoanelor.

(5) Grupurile de coordonare pot solicita sau accepta sprijinul altor instituții publice, a unor persoane juridice de drept public sau privat în vederea punerii la dispoziție, în mod voluntar și gratuit, a unor resurse umane și logistice în scopul prevăzut la alin. (2).

(6) Grupurile de coordonare sau șefii echipelor de căutare pot solicita sau accepta sprijinul unor persoane fizice care, în mod voluntar și gratuit, consimt să participe la activitatea de căutare sistematică în teren.

(7) Din rațiuni ce țin de securitatea publică sau a persoanelor, ori de buna desfășurarea a activității de căutare, șeful echipei de căutare are dreptul să interzică oricărei persoane participarea la activitatea de căutare sistematică în teren.

(8) Datele și informațiile privind activitățile desfășurate, rezultatul acestora și participanții la activitatea de căutare sistematică în teren se consemnează în proces-verbal de către șeful echipei de căutare.

Pătrunderea în domiciliul sau sediul unei persoane

Art. 37. – (1) Căutarea unei persoane dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate într-o locuință sau orice spațiu delimitat în orice mod, ce aparține ori este folosit de o persoană fizică sau juridică, se face cu acordul acesteia sau al reprezentatului legal.

(2) Prin excepție de la alin. (1), nu este necesar acordul atunci când există indicii că viața sau integritatea corporală a persoanei dispărute aflată în spațiul respectiv este în pericol.

(3) La solicitarea expresă a organelor de ordine publică, persoana arătată la alin. (1) are următoarele obligații:

a) de a da declarații prin care să confirme sau să infirme prezența persoanei dispărute în locuința acestora;

b) de a preda în custodia reprezentantului legal sau a reprezentantului structurii de asistență socială competentă persoana dispărută minor sau pe cea pusă sub interdicție judecătorească, cu excepția situației în care exercită cu privire la acestea drepturi de reprezentare legală.

(4) Atunci când persoana nu îndeplinește de bună voie obligația prevăzută la alin. (3) lit. b), organele de ordine publică pot pătrunde în spațiul respectiv, fără niciun acord, pentru a facilita luarea în custodie a persoanei dispărute de către reprezentantului legal sau reprezentantul structurii de asistență socială competentă.

(5) Organele de ordine publică pot folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde fără acord în spațiile prevăzute la alin. (1).

(6) Înainte de a pătrunde în spațiul privat, organul de ordine publică are obligația de a raporta verbal despre aceasta, ierarhic, cu excepția situației în care nu este posibil. În acest caz, raportarea se face în cel mai scurt timp posibil.

(7) După înlăturarea pericolului și, după caz, luarea în custodie a persoanei dispărute, organul de ordine publică are obligația de a părăsi spațiul respectiv, cu excepția situației în care obține consimțământul de a rămâne.

(8) În situația în care este necesară luarea unor măsuri de conservare a locului săvârșirii infracțiunii și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă, organul de ordine publică are dreptul să îndepărteze temporar persoanele din spațiul respectiv sau să solicite acestora să rămână pe loc până la identificarea lor.

(9) Cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (2), respectiv pătrunderea în spațiul privat și măsurile adoptate, organul de ordine publică întocmește un proces-verbal. La solicitare, o copie a procesului-verbal se predă persoanelor cărora le aparține sau care folosesc spațiul în care a pătruns organul de ordine publică.

(10) Intervenția realizată în condițiile prezentului articol poate fi înregistrată cu mijloacele foto-audio-video din dotare, fără consimțământul persoanelor.

Secțiunea a 3 -a - Utilizarea unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute

Metode speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art. 38. – (1) Activitățile specifice de obținere de date și informații prin metode care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, denumite în continuare *metode speciale de căutare a unei persoane dispărute*, constau în:

- a) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice;
- b) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță;
- c) accesul la un sistem informatic;
- d) obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului;
- e) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale;
- f) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;
- g) cercetarea criminalistică în domiciliul, reședința sau sediul unor persoane, fără acordul acestora;
- h) obținerea datelor privind situația medicală a unei persoane.

(2) Termenii prevăzuți la lit. a) – f) au înțelesul prevăzut în art. 138 din Codul de procedură penală.

(3) Activitățile prevăzute la alin. (1) se efectuează numai în situația în care:

- a) persoana dispărută se află într-o situație de vulnerabilitate;
- b) datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau starea de pericol actual în care se află persoana nu permite obținerea acestora în alt mod;
- c) măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța datelor și informațiilor ce urmează a fi obținute sau pericolul în care se poate afla persoana dispărută;
- d) a fost obținută autorizația prevăzută de prezenta lege.

(4) Atunci când persoana dispărută aflată în situație de vulnerabilitate este un minor sau o persoană pusă sub interdicție judecătorească, activitățile prevăzute la alin. (1) pot fi realizate fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), dacă reprezentantul legal și-a exprimat, în scris, acordul cu privire la acestea. În acest caz, activitățile vizează exclusiv mijloacele tehnice și sistemele informatice aparținând persoanei dispărute ori corespondența, actele medicale sau tranzacțiile financiare privind persoana dispărută.

(5) Activitățile prevăzute la alin.(1) lit.a)-d) pot fi realizate fără îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin.(3), în situația în care persoana dispărută aflată în situație de vulnerabilitate contactează autoritățile competente prin mijloace de comunicație electronică.

Procedura autorizării utilizării unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art. 39. - (1) Autorizarea utilizării unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute poate fi dispusă, pe o durată de cel mult 30 de zile, de către judecătorul desemnat din cadrul tribunalului în a cărei circumscripție a fost sesizată dispariția, atunci când sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute la art. 38 alin. (3) lit.a) – c).

(2) Cererea pentru obținerea autorizării prevăzută la alin.(1) se formulează de către procurorul competent potrivit art. 4, din oficiu sau la sesizarea organului de poliție competent.

(3) Cererea formulată de procuror trebuie să cuprindă:

a) indicarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute care se solicită a fi autorizate;

b) numele, prenumele și alte date de identificare a persoanei dispărute;

c) indicarea datelor și informațiilor care confirmă dispariția, precum și a celor din care rezultă suspiciunea rezonabilă că persoana dispărută se află într-o situație de vulnerabilitate;

d) argumentarea faptului că datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau că starea de pericol actual în care se află persoana nu permite obținerea acestora în alt mod.

(4) Cererea procurorului se soluționează în termen de maximum 24 de ore, în camera de consiliu, fără citarea unor părți. Participarea procurorului este obligatorie.

(5) În cazul în care apreciază că cererea este întemeiată, judecătorul desemnat dispune, prin încheiere, admiterea cererii procurorului și emite de îndată autorizația privind utilizarea unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute.

(6) Încheierea judecătorului desemnat și autorizația trebuie să cuprindă:

a) denumirea instanței;

b) data, ora și locul emiterii;

c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a dat încheierea și a emis autorizația;

d) indicarea măsurii/măsurilor concrete încuviințate, dintre cele prevăzute la art. 38 alin. (1);

e) perioada și scopul pentru care s-a autorizat fiecare măsură;

f) identitatea persoanei dispărute cu privire la care vor fi utilizate metodele speciale de căutare și/sau, după caz, identitatea persoanei care este afectată de activitățile specifice, prin restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, dacă aceasta este cunoscută;

g) indicarea, în cazul în care este necesar față de natura măsurii încuviințate, a elementelor de identificare a fiecărui telefon, a punctului de acces la un sistem informatic, a oricăror date cunoscute pentru identificarea căii de comunicare sau a numărului de cont;

h) numele sau denumirea persoanei la domiciliul, reședința ori sediul căreia se efectuează cercetarea criminalistică, dacă este cunoscută;

i) durata de valabilitate a autorizației.

j) semnătura judecătorului și ștampila instanței.

(7) În cazul în care judecătorul desemnat apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1), dispune, prin încheiere, respingerea cererii formulate de procuror.

(8) Încheierea prin care judecătorul desemnat se pronunță asupra utilizării unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute nu este supusă căilor de atac.

(9) O nouă cerere de încuviințare a aceleiași măsuri poate fi formulată numai dacă au apărut ori s-au descoperit fapte sau împrejurări noi, necunoscute la momentul soluționării cererii anterioare de către judecătorul desemnat.

(10) Autorizarea utilizării unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate poate fi prelungită cu aplicarea procedurii prevăzute de

prezentul articol, fără ca prin aceste prelungiri să fie depășită o durată totală maximă de 180 de zile.

Procedura în caz de pericol grav

Art. 40. - (1) Atunci când întârzierea obținerii autorizării potrivit procedurii prevăzute la art.39 ar pune în pericol grav sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute, metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute se pot realiza cu autorizarea procurorului, pe o durată de maximum 48 de ore, urmând ca autorizarea judecătorului să fie solicitată până la expirarea acestui termen. Judecătorul se pronunță asupra cererii de îndată.

(2) În cazul în care judecătorul apreciază că se impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), dispozițiile art. 39 se aplică în mod corespunzător.

(3) Dacă judecătorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin. (1), confirmă efectuarea acestora și păstrarea materialelor obținute sau, după caz, dispune încetarea de îndată a acestora și distrugerea materialelor obținute, în termen de maximum 7 zile. O copie a procesului-verbal privind distrugerea se transmite judecătorului.

Punerea în executare a autorizației

Art. 41. - (1) Autorizația privind utilizarea metodelor speciale prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a) – d) se pune în executare de către lucrători specializați din cadrul Poliției Române, care folosesc nemijlocit sisteme tehnice și proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate.

(2) Pentru punerea în executare a autorizației prevăzută la alin. (1), Poliția Română poate utiliza inclusiv lucrătorii specializați și infrastructura tehnică deținută de către această instituție în scopul punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică în cauze penale.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sunt obligați să colaboreze cu procurorul sau lucrătorii specializați din cadrul Poliției Române, în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a autorizației privind utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.

(4) Instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare sunt obligate să predea procurorului sau organului de poliție competent înscrisurile sau informațiile la care se face referire în autorizație.

(5) Unitățile poștale sau de transport și orice alte persoane fizice sau juridice care efectuează activități de transport sau transfer de informații sunt obligate să rețină și să predea procurorului sau organului de poliție competent scrisorile, trimiterile poștale ori obiectele la care se face referire în autorizație.

(6) Aplicarea autorizației privind utilizarea metodelor speciale de căutare încetează atunci când persoana dispărută a fost găsită. Procurorul are obligația de a informa, de îndată, despre aceasta judecătorul care a emis autorizația.

Consemnarea activităților

Art. 42. - (1) Procurorul sau organele de poliție, din dispoziția acestuia, întocmesc un proces-verbal pentru fiecare activitate autorizată realizată, în care sunt consemnate:

a) datele de identificare a persoanei dispărute și ale autorizației privind utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute;

b) numerele posturilor telefonice, datele de identificare ale sistemelor informatice ori ale punctelor de acces, numele persoanelor ce au efectuat comunicările, dacă sunt cunoscute, data și ora fiecărei convorbiri sau comunicări;

- c) datele și informațiile obținute care contribuie la găsirea persoanei dispărute;
- d) datele de identificare ale suportului care conține rezultatul activităților autorizate;
- e) data și ora la care a început activitatea autorizată și data și ora la care s-a încheiat.

(2) La procesul-verbal se atașează, în plic sigilat, o copie a suportului care conține rezultatul activităților autorizate. Suportul sau o copie certificată a acestuia se păstrează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat și poate fi pus la dispoziția instanței, la solicitarea acesteia.

(3) Datele rezultate din punerea în aplicare a autorizației privind utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute pot fi folosite exclusiv pentru găsirea persoanei dispărute.

(4) Prin excepție de la alin. (3), datele pot fi folosite într-o cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală.

(5) După găsirea persoanei dispărute, datele rezultate din punerea în aplicare a autorizației privind utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute, dacă nu sunt folosite într-o cauză penală potrivit alin. (4), sunt distruse de către procuror, care întocmește un proces-verbal în acest sens.

(6) Prevederile art. 142¹ și art. 143 alin. (2)¹ și (3) din Codul de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 4 – a – Mecanismul ”Alertă răpire copil”

Declanșarea mecanismului ”Alertă răpire copil”

Art. 43. - (1) Mecanismul ”Alertă răpire copil” are ca scop derularea unor proceduri de căutare a unor minori, în regim de urgență și cu resurse sporite, la nivel local sau național.

(2) Mecanismul ”Alertă răpire copil” poate fi declanșat atunci când din datele și informațiile deținute reiese suspiciunea rezonabilă că minorul este victima infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.

(3) Declanșarea mecanismului ”Alertă răpire copil” se dispune de către șeful Unității centrale persoane dispărute, la solicitarea organului de urmărire penală sesizat cu săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.

Adeziunea la mecanismul ”Alertă răpire copil”

Art. 44. - (1) Prin adeziunea la mecanismul ”Alertă răpire copil”, orice persoană juridică interesată declară disponibilitatea de a sprijini, în mod voluntar și gratuit, efortul autorităților competente în găsirea minorului răpit.

(2) Sprijinul acordat de persoana parteneră poate consta în desfășurarea uneia sau mai multor activități, precum:

- a) mediatizarea alertei prin intermediul resurselor disponibile;
- b) participarea în teren la căutarea minorului;
- c) informarea publică cu privire la mecanismul ”Alertă răpire copil”;
- d) elaborarea unor postere, pliante, clipuri sau alte asemenea mijloace de informare privind minorul răpit.

(3) Cu excepția instituțiilor publice ce au obligații privind căutarea persoanelor dispărute, prevăzute la art. 33 alin.(1), autoritățile și organismele publice pot deveni persoane partenere, prin adeziunea conducătorului acestora.

(4) Modelul de adeziune la mecanismul "Alertă răpire copil" se aprobă prin dispoziție comună a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției Române și procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Gestionarea adeziunilor la mecanismul "Alertă răpire copil"

Art. 45. – (1) Adeziunea se depune la Inspectoratul General al Poliției Române, care asigură gestionarea și actualizarea, la nivel național, a bazei de date privind coordonatele de contact și capacitățile de sprijin ale persoanelor partenere.

(2) Adeziunea poate fi depusă și în format electronic prin intermediul unui formular disponibil pe pagina de internet a Inspectoratului General al Poliției Române.

(3) În cazul în care o persoană parteneră nu deține capacitățile de sprijin necesare sau nu oferă sprijinul asumat, Inspectoratul General al Poliției Române poate decide neinclusiunea sau, după caz, eliminarea acesteia în/din baza de date prevăzută la alin. (1).

Conținutul mesajului de alertă

Art. 46. - (1) Mesajul de alertă se redactează succint și conține cel puțin următoarele:

- a) data, ora și locul unde s-a produs răpirea;
- b) prenumele minorului și/sau pseudonimul la care acesta răspunde;
- c) fotografia minorului și/sau a unui element distinctiv deținut de acesta;
- d) descrierea pieselor de îmbrăcăminte purtate de minor la data evenimentului, precum și a semnalmentelor sau a semnelor particulare vizibile aparținând acestuia;
- e) datele și informațiile prevăzute la lit. b) - d) privind persoana/persoanele cu care se presupune că se află minorul răpit;
- f) descrierea mijlocului de transport folosit de persoana care însoțește minorul răpit: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare;
- g) direcția de deplasare;
- h) numărul de apel unic de urgență "112", la care populația poate comunica informații utile pentru localizarea minorului și, după caz, a persoanei care însoțește minorul;
- i) emitentul mesajului.

(2) Unitatea centrală persoane dispărute stabilește conținutul mesajului de alertă, durata alertei, periodicitatea difuzării mesajului, precum și regulile de diseminare teritorială.

(3) În raport de evoluția cazului, mesajul de alertă poate fi modificat și/sau completat în mod corespunzător.

(4) Conținutul mesajului de alertă se adaptează la formatul specific canalului de comunicare utilizat, caz în care din cuprinsul acestuia pot lipsi unul sau mai multe elemente dintre cele prevăzute la alin. (1).

Transmiterea mesajului de alertă

Art. 47. - (1) Mesajul de alertă se creează prin intermediul unei aplicații informatice dedicate și se transmite:

- a) unităților centrale și teritoriale ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Poliției de Frontieră Române;
- b) structurilor de Poliție locală, în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care acestea sunt constituite;
- c) Departamentului pentru Situații de Urgență, în vederea diseminării către populație prin canale specifice situațiilor de urgență;
- d) persoanelor partenere, semnatare ale adeziunilor la mecanismul "Alertă răpire copil";

(2) Alerta se transmite potrivit celor stabilite de Unitatea centrală persoane dispărute, conform art. 46 alin. (2) și (3).

(3) Personalul unităților prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) care își desfășoară activitatea în teren are obligația de a căuta, pe raza de competență minorul răpit.

Transmiterea mesajului de alertă prin sistemul „RO-ALERT”

Art. 48. – (1) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.46/2019 privind operarea Sistemului de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT”, sistemul „RO-ALERT” poate fi utilizat și pentru transmiterea către populație a mesajului de alertă în cazul răpirii unui minor.

(2) Alerta se transmite potrivit regulilor de diseminare teritorială, adaptate la caracteristicile specifice sistemului „RO-ALERT”.

(3) Modalitatea și condițiile de conectare, precum și mecanismul de comunicare a alertei între sistemele Poliției Române și sistemul „RO-ALERT” se stabilesc prin protocol încheiat între Inspectoratul General al Poliției Române, Departamentul pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Încetarea alertei

Art. 49. – (1) Încetarea alertei are loc:

- a) la expirarea termenului stabilit inițial, chiar dacă minorul răpit nu a fost găsit;
- b) din dispoziția organului de urmărire penală sesizat cu săvârșirea infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal, atunci când, potrivit datelor și informațiilor deținute, constată că operațiunea în cauză implică un risc pentru sănătatea, integritatea corporală sau viața minorului sau este de natură să afecteze procesul de căutare ori ancheta penală;
- c) în situația în care minorul răpit a fost găsit.

(2) Dacă după încetarea alertei potrivit alin. (1) lit. a) și b) apar elemente noi privind minorul răpit sau persoana care îl însoțește, se poate dispune reactualizarea alertei folosind aceleași canale de comunicare.

(3) Cu privire la încetarea alertei se transmite un mesaj de informare către destinatarii inițiali prevăzuți la art.47 alin.(1). În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), mesajul va cuprinde și o informare cu privire la găsirea minorului răpit.

Competența procurorului privind mecanismul ”Alertă răpire copil”

Art. 50. - Procurorul competent, din oficiu sau la sesizare, poate exercita atribuțiile referitoare la mecanismul ”Alertă răpire copil” stabilite de prezenta lege pentru Unitatea centrală persoane dispărute.

Secțiunea a 5 – a – Dosarul dispariției

Constituirea dosarului dispariției

Art. 51. – (1) Organul de poliție competent, întocmește pentru fiecare persoană dispărută în parte, un dosar al cauzei, denumit în continuare dosarul dispariției. Dosarul poate fi constituit pe suport de hârtie și/sau în format electronic.

(2) Atunci când în cauză este sesizată dispariția mai multor persoane se poate constitui un singur dosar.

(3) Dosarul dispariției se pune la dispoziția procurorului competent:

- a) pentru derularea procedurilor prevăzute la art. 38;

b) dacă au trecut 30 de zile de la data confirmării dispariției persoanei, în vederea informării cu privire la caz și dispunerii unor eventuale măsuri; în cazul unei persoane dispărute aflată în situație de vulnerabilitate termenul este de 15 zile.

c) oricând, la solicitarea acestuia.

Reevaluarea periodică și trecerea dosarului dispariției în evidența pasivă

Art. 52. – (1) În cazul în care persoana nu a fost găsită, procurorul și organul de poliție competent, au obligația de a reevalua periodic, cel puțin o dată la 3 luni, datele și informațiile din dosarul dispariției și de a stabili activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare.

(2) Dacă persoana nu a fost găsită în termen de 5 ani de la data dispariției, iar activitățile investigative și de căutare au fost epuizate, dosarul dispariției se trece în evidența pasivă. În cazul în care persoana dispărută este minor, trecerea în evidența pasivă, în condițiile prezentului alineat, se face doar după trecerea unui termen de 5 ani de la împlinirea de către aceasta a vârstei de 18 ani.

(3) În situația trecerii dosarului în evidența pasivă, semnalările din bazele de date create în scopul găsirii persoanei dispărute rămân active.

(4) Redeschiderea dosarului se face atunci când sunt obținute noi date și informații care pot conduce la găsirea persoanei dispărute.

(5) Trecerea în evidența pasivă și redeschiderea dosarului se dispun sau, după caz, se aprobă la solicitarea organelor de poliție de către procurorul competent. Cu privire la aceasta va fi informată persoana care a semnalat dispariția sau după caz, familia persoanei dispărute.

Clasarea dosarului dispariției

Art. 53. – (1) Dosarul dispariției se clasează atunci când:

- a) a fost găsită persoana dispărută;
- b) a fost găsit cadavrul persoanei dispărute sau rămășițe ale acestuia;
- c) a rămas definitivă hotărârea judecătorească de declarare a morții persoanei dispărute;
- d) persoana a fost dată în urmărire potrivit Codului de procedură penală;
- e) există o cerere sau o informare transmisă de autoritățile competente ale unui stat străin, în cazul în care dosarul dispariției a fost deschis la solicitarea acestora;
- f) au trecut 20 de ani de la trecerea dosarului în evidența pasivă.

(2) Măsura clasării dosarului dispariției se comunică Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date pentru a fi introdusă în Registrul național de evidență a persoanelor.

Secțiunea a 6-a – Plângerea împotriva măsurilor luate sau dispuse în temeiul prezentei legi

Dreptul de a face plângere

Art. 54. – (1) Orice persoană interesată poate face plângere împotriva măsurilor luate sau dispuse de organele de poliție sau de procuror, în baza prezentei legi, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime sau ale persoanei dispărute.

(2) Introducerea plângerii nu suspendă aducerea la îndeplinire a măsurii sau a actului care formează obiectul plângerii.

(3) Prevederile prezentului articol nu se aplică atunci când organul de poliție sau procurorul au luat sau dispus o măsură potrivit normelor de procedură penală, situație în care se aplică, după caz, prevederile Codului de procedură penală sau a altor legi speciale.

Plângerea împotriva măsurilor organelor de poliție

Art. 55. – (1) Plângerea împotriva măsurilor organelor de poliție se adresează procurorului competent potrivit art. 4 și se depune, fie direct la acesta, fie la organul de poliție.

(2) Când plângerea a fost depusă la organul de poliție, acesta este obligat ca, în termen de 48 de ore de la primire, să o înainteze procurorului împreună cu explicațiile sale exprimate în scris, atunci când acestea sunt necesare.

(3) Procurorul se pronunță cu privire la plângere prin ordonanță, în termen de cel mult 20 de zile de la primire. Un exemplar al ordonanței se comunică de îndată persoanei care a făcut plângerea.

Plângerea împotriva măsurilor procurorului

Art. 56. – (1) Plângerea împotriva măsurilor procurorului se adresează conducătorului unității de parchet din care acesta face parte și se depune, fie direct la acesta, fie la procurorul în cauză.

(2) Când plângerea a fost depusă la procurorul de caz, acesta este obligat ca, în termen de 48 de ore de la primire, să o înainteze conducătorului unității de parchet împreună cu explicațiile sale exprimate în scris, atunci când acestea sunt necesare.

(3) Conducătorul unității de parchet se pronunță cu privire la plângere prin ordonanță, în termen de cel mult 20 de zile de la primire. Un exemplar al ordonanței se comunică de îndată persoanei care a făcut plângerea.

Secțiunea a 7 – a – Drepturile membrilor de familie ai persoanei dispărute

Prezentarea drepturilor

Art. 57. – În condițiile prezentei legi, membrii de familie ai persoanei dispărute au următoarele drepturi:

- a) dreptul de fi informați cu privire la stadiul procedurilor de căutare;
- b) dreptul de a participa la activitățile de căutare a persoanei dispărute împreună cu autoritățile competente;
- c) dreptul de a derula, independent, activități de căutare a persoanei dispărute;
- d) dreptul la consiliere psihologică și asistență juridică gratuită;
- e) dreptul de a fi îndrumați, la cerere, către instituțiile și organizațiile neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență de specialitate;
- f) dreptul de a face plângere împotriva măsurilor luate sau dispuse în temeiul prezentei legi.

Dreptul la consiliere psihologică și asistență juridică gratuită

Art. 58. – (1) În situația în care persoana dispărută este minor aflat într-o situație de vulnerabilitate, părinții, frații și surorile acestuia, au dreptul la consiliere psihologică și asistență juridică gratuită, în aceleași condiții și potrivit aceluiași proceduri ca cele prevăzute pentru victimele infracțiunilor de Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) După ce a fost găsit, de dreptul la consiliere psihologică și asistență juridică gratuită beneficiază și minorul dispărut, indiferent de vârsta avută la data solicitării exercitării acestui drept, precum și persoana pusă sub interdicție judecătorească. Dreptul poate fi exercitat în termen de maxim 6 luni de la data la care persoana dispărută a fost găsită.

(3) Procurorul sau organul de poliție competent pun la dispoziția persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2), la cerere, dovada deschiderii unui dosar de dispariție pe numele minorului sau a persoanei pusă sub interdicție judecătorească.

Dreptul de a fi informați cu privire la stadiul activităților de căutare, precum și de a participa la aceste activități

Art. 59. – (1) La solicitare, organele de poliție informează membrii de familie ai persoanei dispărute, prin corespondență sau în cadrul unor întâlniri, cu privire la stadiul activității de căutare.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1), au dreptul de a participa, alături de organele de poliție sau reprezentanții celorlalte entități publice sau private implicate, la activitățile de căutare sistematică în teren a persoanei dispărute.

Dreptul de a derula, independent, activități de căutare a persoanei dispărute

Art. 60. – (1) Membrii de familie ai persoanei dispărute, în mod individual sau cu sprijinul altor persoane fizice sau juridice, pot derula activități de căutare a acesteia.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a comunica de îndată organelor de poliție competente datele și informațiile relevante obținute care pot conduce la găsirea persoanei dispărute.

Aducerea la cunoștință a drepturilor

Art. 61. – (1) Organul de poliție competent aduce, pe parcursul procedurilor de căutare, la cunoștința soțului/soției, ascendenților sau descendenților ori reprezentantului legal al persoanei dispărute, cu care intră în contact, drepturile pe care acestea le au potrivit art. 57.

(2) În situația în care dorește, persoana va fi îndrumată către instituțiile și organizațiile neguvernamentale care asigură consiliere psihologică sau orice alte forme de asistență de specialitate.

CAPITOLUL V

Măsurile ce trebuie luate în cazul găsirii persoanelor dispărute

Persoane dispărute care trebuie doar localizate

Art. 62. - (1) În cazul găsirii unei persoane majore semnalată ca fiind dispărută, aceasta este informată despre existența sesizării și i se solicită consimțământul cu privire la transmiterea informațiilor privind adresa la care locuiește către persoana care a sesizat dispariția.

(2) Organul de poliție competent informează persoana care a sesizat dispariția cu privire la locul unde se află persoana în cauză numai dacă aceasta își dă consimțământul.

(3) În lipsa consimțământului, persoana care a sesizat dispariția este informată doar cu privire la faptul că sesizarea a fost clasată, deoarece persoana dispărută a fost localizată.

(4) În cazul găsirii unei persoane majore semnalată ca fiind dispărută, cu privire la care există o semnalare în Sistemul de Informații Schengen se procedează potrivit reglementărilor specifice.

Persoane dispărute care, după localizare, trebuie internate în instituții sau unități sanitare

Art. 63. - (1) În cazul identificării unei persoane dispărute care, după localizare, trebuie internată în instituții sau unități sanitare, sunt informate instituțiile sau unitățile sanitare ce au solicitat căutarea acesteia, solicitându-se și preluarea persoanei în cauză.

(2) În cazul în care nu poate fi preluată imediat, persoana este internată, la recomandarea direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, în cea mai apropiată instituție ori unitate sanitară ce are capacitatea de a-i acorda un tratament adecvat, până la preluarea sa.

(3) Reprezentanții instituțiilor ori unităților sanitare au obligația de a se prezenta, cu celeritate, la locul unde persoana dispărută a fost găsită sau unde se află aceasta în vederea preluării sale.

Minori sau persoane puse sub interdicție care, după localizare, trebuie reîntoarse alături de reprezentanții lor legali

Art. 64. - (1) În cazul identificării unui minor sau a unei persoane pusă sub interdicție judecătorească care, după localizare, trebuie preluat(ă) de reprezentantul legal, se informează reprezentantul legal, solicitându-i-se și preluarea acesteia.

(2) În cazul în care nu a fost identificat reprezentantul legal sau persoana nu poate fi preluată imediat de către reprezentantul legal, aceasta este plasată într-o instituție sau unitate sanitară ori într-un serviciu de protecție în condițiile legii, după caz, până la preluarea sa.

(3) Reprezentanții instituțiilor, unităților sanitare ori a serviciului de protecție au obligația de a se prezenta, cu celeritate, la locul unde persoana dispărută a fost găsită sau unde se află aceasta în vederea preluării sale.

CAPITOLUL VI

Baze de date privind persoane dispărute și evidențe specifice

Prevederi generale

Art. 65. - (1) În scopul identificării persoanelor dispărute, a persoanelor cu identitate necunoscută, precum și a rămășițelor umane neidentificate, Inspectoratul General al Poliției Române administrează baze electronice de date ce cuprind date cu caracter personal, înregistrări criminalistice și alte informații operative.

(2) Bazele de date prevăzute la alin. (1) cuprind semnalări referitoare la:

- a) persoane dispărute;
- b) persoane cu identitate necunoscută;
- c) rămășițe umane neidentificate.

(3) Bazele de date prevăzute la alin. (1) pot fi interoperabilizate între ele sau cu alte baze de date ori sisteme informatice aparținând Poliției Române ori ale altor instituții în scopul găsirii persoanelor dispărute, menținerii și asigurării ordinii și siguranței publice, prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor.

(4) Bazele de date prevăzute la alin. (1) se dezvoltă ținând cont de asigurarea compatibilității acestora cu Sistemul de Informații Schengen.

Semnalările privind persoanele dispărute

Art. 66. – (1) Semnalările privind persoanele dispărute cuprind următoarele elemente:

a) datele prevăzute la art. 24, cu excepția datelor dactiloscopice și a profilului ADN, obținute de organele de poliție competente;

b) fotografiile ale persoanei/persoanelor împreună cu care se presupune că se află minorul răpit, ale semnelor fizice particulare, ale bunurilor, obiectelor sau vehiculelor folosite de aceasta/acestea, dacă au fost obținute de organul de poliție competent;

c) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând persoanei dispărute sau persoanelor prevăzute la lit. b), stocate în baze de date dedicate;

d) datele de contact ale organului de poliție care are în lucru dosarul dispariției sau, după caz, ale organului de urmărire penală care are în lucru dosarul penal;

e) măsurile ce trebuie luate în cazul găsirii persoanei dispărute;

f) legătura cu alte semnalări.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la:

a) persoanele sesizate pe teritoriul României ca fiind dispărute;

b) persoanele sesizate pe teritoriul altor state ca fiind dispărute, dar cu privire la care sunt date și informații că se află pe teritoriul României;

c) persoanele care însoțesc minorul răpit;

d) persoanele care însoțesc minorul dispărut sau persoana aflată sub interdicție judecătorească.

(3) Termenul de stocare a semnalărilor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data clasării dosarului dispariției, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) Secțiunea publică referitoare la semnalări privind persoane dispărute cuprinde următoarele elemente:

a) *identitatea persoanei dispărute*: fotografia, numele și prenumele, numele dat la naștere și numele anterior, orice pseudonime, data și locul nașterii, cetățenia și sexul;

b) *descrierea persoanei dispărute*: semnele fizice particulare, obiective și inalterabile, îmbrăcămintea la data dispariției, bunurile, bagajele și documentele avute asupra sa la data dispariției, concordanța între aspectul persoanei și vârsta acesteia;

c) *mijloacele de transport utilizate de persoana dispărută*: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare, elemente de caroserie distinctive și fotografia;

d) *momentul dispariției*: data, ora și locul dispariției sau perioada de timp;

e) *locul dispariției*: adresa exactă sau descrierea acestuia, elemente de mediu, mijloace apropiate de transport;

f) fotografiile ale persoanei/persoanelor împreună cu care se presupune că se află minorul răpit, ale semnelor fizice particulare, ale bunurilor, obiectelor sau vehiculelor folosite de aceasta/acestea, dacă au fost obținute de organul de poliție competent.

(5) După găsirea persoanei, semnalarea privind dispariția acesteia se șterge din secțiunea publică.

(6) În scopul verificării dovezii prevăzute la art. 30 alin. (2) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, organele poliției de frontieră au acces la baza de date privind persoanele dispărute.

Semnalările din baza de date privind persoanele cu identitate necunoscută

Art. 67. – (1) Semnalările privind persoanele cu identitate necunoscută cuprind următoarele elemente:

a) numele și prenumele, precum și orice pseudonime, data și locul nașterii, numele și prenumele părinților, cetățenia astfel cum acestea sunt declarate de persoana cu identitate necunoscută;

b) sexul;

c) adresa de domiciliu, reședință și, după caz, adresa imobilului unde locuiește efectiv astfel cum acestea sunt declarate de persoana cu identitate necunoscută;

d) semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;

e) descrierea pieselor de îmbrăcăminte purtate de persoana cu identitate necunoscută, a bunurilor, bagajelor sau a mijloacelor de comunicații;

f) fotografiile ale persoanei cu identitate necunoscută, ale semnelor fizice particulare, precum și ale bunurilor, obiectelor sau vehiculelor folosite de acestea;

g) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând persoanei cu identitate necunoscută, stocate în baze de date dedicate;

h) date privind comiterea de infracțiuni sau contravenții;

i) mențiunea că persoanele în cauză au fost înarmate sau violente;

j) informații privind imobilul în care locuiește persoana cu identitate necunoscută sau a instituției publice sau private în care aceasta este deținută, custodiată sau internată;

k) informații privind data și locul în care persoana cu identitate necunoscută a fost găsită;

l) datele de contact ale organului de poliție care are în lucru dosarul privind identificarea persoanei cu identitate necunoscută;

m) legătura cu alte semnalări.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la:

a) persoanele cu identitate necunoscută aflate pe teritoriul României;

b) persoanele cu identitate necunoscută aflate pe teritoriul altor state, cu privire la care sunt date și informații că sau născut sau au locuit în România.

(3) Termenul de stocare a datelor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data identificării persoanei, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) Secțiunea publică referitoare la semnalări privind persoane dispărute cuprinde elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) – f).

(5) După identificarea persoanei, semnalarea privind aceasta se șterge din secțiunea publică.

Semnalările privind rămășițe umane neidentificate

Art. 68. – (1) Semnalările privind rămășițele umane neidentificate cuprind următoarele elemente:

a) sexul;

b) semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;

c) descrierea pieselor de îmbrăcăminte, a bunurilor, bagajelor sau a mijloacelor de comunicații găsite asupra cadavrului sau în apropierea sa;

d) fotografiile ale rămășițelor umane neidentificate;

e) fotografiile ale elementelor prevăzute la lit. c);

f) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând rămășițelor umane neidentificate, stocate în baze de date dedicate;

g) informații privind data și locul unde au fost găsite rămășițele umane neidentificate;

h) datele de contact ale organului de poliție care are în lucru dosarul privind identificarea rămășițelor umane neidentificate;

i) legătura cu alte semnalări.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la rămășițele umane neidentificate găsite:

- a) pe teritoriul României;
- b) pe teritoriul altor state, cu privire la care sunt date și informații că aparțin unor persoane care s-au născut sau au locuit în România.

(3) Termenul de stocare a datelor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data identificării persoanei căreia îi aparțin rămășițele umane neidentificate, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) Secțiunea publică referitoare la semnalări privind rămășițe umane neidentificate cuprinde elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) – e). Fotografiile destinate publicității trebuie să asigure respectul datorat persoanei decedate.

(5) După identificarea persoanei căreia îi aparțin rămășițele umane neidentificate, semnalarea privind acesta se șterge din secțiunea publică.

Dosarul persoanei expusă riscului de dispariție

Art. 69. – (1) În scopul găsirii și identificării cu celeritate a unor persoane expuse riscului de dispariție, autoritățile competente au obligația de a constitui un dosar în cuprinsul căruia vor fi stocate date și informații utile procesului de căutare.

(2) În înțelesul prezentului articol, sunt considerate persoane expuse riscului de dispariție:

a) copilul care beneficiază de protecția specială prevăzută de Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoana internată medical, potrivit Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată.

(3) Dosarul persoanei expusă riscului de dispariție se constituie și se păstrează, în condiții de securitate și confidențialitate, de către:

a) serviciile publice de asistență socială care au în evidență copilul prevăzut la alin. (2) lit. a);

b) instituția ce deține dosarul pacientului, în cazul persoanei prevăzută la alin. (2) lit. b).

(4) Dosarul persoanei expusă riscului de dispariție cuprinde:

a) formularul standard privind colectarea datelor prevăzute la art. 24;

b) fișa impresiunilor decadactilare ale persoanelor care au împlinit 12 ani;

c) fotografia recentă a persoanei; fotografia trebuie corelată cu schimbările fizionomice ale persoanei, fără ca vechimea acesteia să depășească un an.

(5) Organele de poliție acordă sprijin de specialitate instituțiilor prevăzute la alin. (3) în vederea constituirii dosarului persoanei expusă riscului de dispariție, fără ca datele din dosar să fie stocate de către unitățile de poliție.

(6) Prin ordin comun al ministrului afacerilor interne, ministrului muncii și justiției sociale și ministrului sănătății se stabilesc aspecte administrative și procedurale privind cooperarea între organele de poliție și instituțiile prevăzute la alin. (3), constituirea dosarului persoanei expuse riscului de dispariție, precum și măsurile de confidențialitate și securitate a datelor și informațiilor din cuprinsul dosarului.

(7) În cazul confirmării dispariției persoanelor prevăzute la alin. (2), procurorul și organul de poliție competent au acces la dosarul persoanei expusă riscului de dispariție și dreptul de a prelucra datele din cuprinsul acestuia.

CAPITOLUL VII

Cooperarea internațională

Primirea unor cereri de asistență

Art. 70. – (1) Poliția Română răspunde cererilor de asistență formulate de către autorități competente din alte state, referitoare la căutarea pe teritoriul României a unor persoane dispărute, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Cu excepția cazurilor în care prin acorduri, convenții sau tratate internaționale la care România este parte sau a instrumentelor juridice ale Uniunii Europene relevante nu se stabilește altfel, căutarea persoanelor dispărute la solicitarea altor state se realizează potrivit procedurilor prevăzute de prezenta lege.

Formularea unor cereri de asistență

Art. 71. – (1) În cazul în care sunt date și informații cu privire la prezența persoanei dispărute pe teritoriul altui stat, Poliția Română poate solicita sprijin autorităților competente din statul respectiv în vederea găsirii persoanei în cauză, comunicând acestora datele și informațiile necesare în acest sens.

(2) Dacă cererea se adresează unor autorități competente din state cu care România nu a încheiat tratate sau acorduri privind cooperarea polițienească internațională, Poliția Română cooperează cu Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe pentru transmiterea acestora cu celeritate.

Transmiterea semnalărilor în baze de date internaționale

Art. 72. - Semnalările privind persoanele dispărute se transmit în Sistemul de Informații Schengen sau în bazele de date ale Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol, potrivit regimului juridic aplicabil acestor sisteme informatice / baze de date.

CAPITOLUL VIII

Sanțiuni

Sesizarea nejustificată a dispariției unei persoane

Art. 73. – (1) Sesizarea organelor de poliție cu privire la dispariția unei persoane, cunoscând că această situație este nereală, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Producerea sau ticluirea de dovezi nereale, în scopul de a dovedi dispariția unei persoane sau pentru a determina încadrarea unei persoane dispărute ca fiind într-o situație de vulnerabilitate, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Nu se pedepsește persoana care a săvârșit inducerea în eroare a organelor de poliție, dacă declară, înainte de declanșarea procedurilor de căutare a persoanei dispărute, că sesizarea sau dovezile sunt nereale.

Obstrucționarea procedurilor de căutare

Art. 74. – Fapta persoanei care, după ce a fost avertizată asupra consecințelor legale la care se expune:

a) împiedică, fără drept, organul de poliție să efectueze, în condițiile prezentei legi, un act de căutare a persoanei dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate;

b) refuză să pună la dispoziția organului de poliție, în tot sau în parte, datele, informațiile, înscrisurile sau bunurile deținute, care i-au fost solicitate în mod explicit, în condițiile legii, în vederea găsirii unei persoane dispărute aflată într-o situație de vulnerabilitate,

c) furnizează date și informații nereale ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebă în legătură cu o persoană dispărută aflată într-o situație de vulnerabilitate

constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

CAPITOLUL IX **Dispoziții finale**

Operaționalizarea Dispeceratului de urgență ”Dispariție minor”

Art. 75. – (1) Inspectoratul General al Poliției Române operaționalizează Dispeceratul de urgență ”Dispariție minor” în termen de maximum 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Până la operaționalizare, sumele necesare pentru dezvoltarea, administrarea, funcționarea, mentenanța și operarea Dispeceratului de urgență „Dispariție minor”, inclusiv pentru achiziția unor componente ale sistemului tehnic, se alocă cu această destinație Ministerului Afacerilor Interne, pentru Inspectoratul General al Poliției Române, prin derogare de la prevederile art.30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, din fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

Termen pentru adoptarea unor norme subsecvente

Art. 76. – (1) În termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentului articol, se adoptă actele normative subsecvente prevăzute la art. 35 alin. (7), art. 44 alin. (4) și art. 69 alin. (6).

(2) Protocolul prevăzut la art. 48 alin. (3) se încheie în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentului articol.

Situația cauzelor privind persoanele dispărute aflate în lucru

Art. 77. – În termen de maximum 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, organele de poliție, sub coordonarea procurorului competent, procedează la evaluarea tuturor cauzelor privind persoanele dispărute aflate în lucru, și, după caz, la constituirea dosarului dispariției sau clasarea acestora.

Constituirea structurilor specializate privind căutarea persoanelor dispărute

Art. 78. – Structurile prevăzute la art. 6 alin. (2) și (3) se constituie prin suplimentarea, în condițiile legii, a efectivelor Poliției Române cu funcțiile corespunzătoare de polițiști.

Intrarea în vigoare a legii

Art. 79. – Cu excepția art.6, art.9, art.35 alin. (7), art.44 alin. (4), art.48 alin.(3), art.69 alin.(6), art.76 și art.78, prezenta lege intră în vigoare în termen de 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.